

Uit een werk van de heilige bisschop Bonaventura († 1274) *

O mijn ziel, wat kan ik zeggen?
Wanneer ik de toekomstige vreugde beschouw,
dan ben ik haast buiten mijzelf van bewondering,
want dan zal er vreugde zijn
binnen en buiten, beneden en boven,
vreugde alom.
Gij zult u verheugen in alles,
gij zult u verheugen over alles.

Van die vreugde zie ik
een voorafbeelding in het boek der Openbaring:
ik zie een gelukzalige Vrouw,
bekleed met de zon, de maan onder haar voeten
en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren (Ap. 12,1).
Die vrouw is volgens mijn mening de gelukzalige ziel,
de dochter van de koning, zijn bruid en zijn koningin.
Zijn dochter door de schepping,
zijn bruid door de instorting van zijn genade,
zijn koningin door haar deel hebben aan zijn heerlijkheid.
Terecht wordt van haar gezegd dat zij bekleed is met de zon,
want zij is getooid met de luister van goddelijke heerlijkheid.
Dat zij gekroond is,
want zij straalt in de glans van het eeuwig geluk.
Wanneer wij het eeuwige in onze gedachten houden,
dan wonen wij niet op deze wereld,
maar in de hemel.
Bernardus zegt hierover:
Dit is o dierbare ziel, het Rijk Gods dat in ons is,
maar waarop wij jammer genoeg geen acht slaan.
Ons hart heeft zich verloren in
de nietige en ijdele dingen van deze wereld.
Wij leven naar buiten
en bekommeren ons niet om het Rijk Gods,
dat in ons is.
Buiten
in nietswaardige dingen en bedrieglijke dwaasheden
zoeken wij onze troost,
zodat wij de vroomheid
van ons vroeger godsdienstig leven verliezen
en er zelfs de schijn niet meer van bewaren.

* Bonaventura, *Alleenspraken IV* (13^e eeuw)